

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL T. J. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. gegužės 8 d. Nr. 242-182
Vilnius

Lietuvos bankas gavo T. J. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2018 m. rugpjūčio 31 d. įvyko eismo įvykis (toliau – įvykis), per kurį nukentėjo pareiškėjo automobilis „Volvo S40“ (toliau – Automobilis). Pareiškėjas kreipėsi į draudiką, apdraudusį eismo įvykio kaltininko – automobilio valdytojo – civilinę atsakomybę privalomuoju transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, prašydamas išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią Automobiliui padarytą žalą. Draudikas 2018 m. rugsėjo 5 d. apžiūrėjo Automobilį. Įvertinus sugadinimus, nustatyta, kad Automobilio remontas yra ekonomiškai netikslingas.

2018 m. spalio 1 d. draudikas nustatė, kad Automobilio rinkos vertė – 3 130 Eur, liekanų vertė – 652 Eur, todėl išmokama suma – 2 478 Eur. Kadangi pareiškėjas nesutiko su nustatyta Automobilio liekanų verte, jis ir draudiko atstovas susitarė, kad liekanų vertė būtų nustatyta išorinio aukciono būdu. 2018 m. spalio 10 d. įvykusiame aukcione nustatyta Automobilio liekanų vertė – 454 Eur (už šią kainą vėliau Automobilio liekanos buvo parduotos). 2018 m. spalio 17 d. pranešimu draudikas pareiškėją informavo, kad pareiškėjui mokėtina draudimo išmoka – 2 676 Eur.

Pareiškėjas 2018 m. lapkričio 5 d. elektroniniu laišku draudiką informavo, kad su apskaičiuota draudimo išmoka nesutinka, nes netinkamai nustatyta Automobilio vertė. Pareiškėjas teigia pasinaudodamas interneto svetaine www.autoplius.lt nustatęs, kad Automobilio vertė yra 3 750 Eur (pasirinkus „vidutinį vertinimą“). Pareiškėjo manymu, iki įvykio Automobilio būklė buvo ideali – automobilis buvo tvarkingas. Pareiškėjas nurodė, kad draudikas turi papildomai išmokėti 620 Eur draudimo išmoką, atlyginančią Automobilio sugadinimą. Taip pat pareiškėjas prašė draudiko atlyginti patirtas papildomas išlaidas ir neturtinę žalą – iš viso 800 Eur (kelionės išlaidos, patirti nepatogumai, sveikatos būklės pablogėjimas, patirtos neigiamos emocijos, Automobilio išregistravimo ir kito automobilio paieškos išlaidos). Draudikas 2018 m. lapkričio 23 d. elektroniniu laišku pareiškėją informavo, kad keisti priimto sprendimo neturi pagrindo. Draudikas nurodė, kad Automobilio vertė nustatyta laikantis transporto priemonių vertinimo reikalavimų, o interneto svetainėje www.autoplius.lt skelbiama transporto priemonių vertės skaičiuoklė nelaikytina patikima, kuria remiantis gali būti tinkamai nustatoma Automobilio rinkos vertė. Draudikas taip pat nurodė, kad jam nebuvo pateikta papildomas būtinas išlaidas patvirtinančių įrodymų, taip pat nėra duomenų, kad pareiškėjas per įvykį buvo sužalotas.

2018 m. gruodžio 5 d. pareiškėjas draudikui pateikė pretenziją, prašydamas perskaičiuoti nuostolio dydį. Pareiškėjas nurodė, kad Automobilio vertę nustatė, taikydamas tris metodus. Pirmasis pareiškėjo taikytas Automobilio vertės nustatymo metodas – interneto svetainėje www.autoplius.lt atliktas vertinimas, pagal kurį Automobilio vertė – 3 980 Eur (pasirinkus, kad Automobilio būklė – ideali). Antrasis pareiškėjo taikytas Automobilio vertės nustatymo būdas – prie Automobilio įsigijimo kainos (3 950 Eur) pridedamos remonto išlaidos ir keistų dalių kainos (pagal draudikui pateiktus remonto dokumentus) bei iš bendros sumos atimama 10 proc. nusidėvėjimo (laikant, kad per metus Automobilio vertė sumažėja 5 proc.,

Automobilis po įgijimo naudotas 2 metus). Pagal šį metodą Automobilio vertė – 4 314 Eur. Trečiasis pareiškėjo taikytas Automobilio vertės nustatymo metodas – vertė nustatoma pagal interneto svetainėse skelbiamus panašių automobilių pardavimo skelbimus, pareiškėjo nustatyta Automobilio vertė – 3 570 Eur. Galutinę Automobilio vertę (3 954 Eur) pareiškėjas nurodė apskaičiavęs kaip minėtais trimis būdais nustatytų verčių vidurkį. Šiuo pagrindu pareiškėjas prašė draudiko sumokėti papildomą 824 Eur draudimo išmoką (skirtumą tarp pareiškėjo nustatytos Automobilio vertės (3 954 Eur) ir draudiko nustatytos Automobilio vertės (3 130 Eur)). Pareiškėjas taip pat prašė draudiko atlyginti papildomas išlaidas ir neturtinę žalą, kurią įvertino 900 Eur.

2018 m. gruodžio 17 d. raštu draudikas pareiškėją informavo, kad neturi pagrindo keisti sprendimo dėl draudimo išmokos dydžio.

Pareiškėjas 2019 m. vasario 18 d. draudikui nusiuntė duomenis apie patirtą kaklo traumą, dėl kurios sunku pasukti kaklą ir įmanoma tik ribotai sportuoti. Pareiškėjas nurodė iš draudiko gavęs informaciją, kad sveikatos sutrikdymas nebuvo užregistruotas policijoje, todėl išlaidos nebus atlyginamos.

Pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas įpareigoti draudiką sumokėti pareiškėjui papildomą 811 Eur draudimo išmoką. Pareiškėjas nurodė, kad neturi pretenzijų dėl Automobilio liekanų vertės, tačiau nesutinka su draudiko nustatyta Automobilio rinkos verte. Pareiškėjo teigimu, draudikas neatsižvelgė į aplinkybę, kad Automobilis buvo idealios būklės, prižiūrimas ir remontuojamas servisuose. Draudiko atstovas nutylėjo, kad pareiškėjas galėjo pateikti Automobilio remonto dokumentus ir taip padidinti jo vertę. Pareiškėjui vėliau pateikus Automobilio remonto dokumentus, draudikas jų tinkamai neįvertino. Pareiškėjas pakartojo, kad Automobilio vertę nustatė taikydamas tris metodus: pagal interneto svetainėje www.autoplus.lt atliktą vertinimą (3 940 Eur); prie Automobilio įgijimo kainos (3 950 Eur) pridėjus remonto ir dalių išlaidas ir atėmus nusidėvėjimą (nustatyta vertė - 4 314 Eur) ir įvertinus keturis skelbimus interneto svetainėje www.autoplus.lt (skelbimų kainų vidurkis – 3 570 Eur). Automobilio rinkos vertė, kaip visais minėtais trimis metodais nustatytų verčių vidurkis, yra 3 941 Eur. Kadangi pareiškėjo dėl įvykio bendrai gauta suma yra 3 130 Eur, draudikas papildomai turi pareiškėjui sumokėti 811 Eur draudimo išmoką.

Draudikas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime prašė pareiškėjo prašymo netenkinti. Draudiko teigimu, nustačius, kad Automobilio remontuoti netikslinga, buvo apskaičiuotos jo rinkos ir liekanų vertės ir sumokėtas verčių skirtumas. Kadangi pareiškėjas nesutiko su pirmine draudiko nustatyta Automobilio liekanų verte, ji buvo nustatyta aukciono būdu (tam pareiškėjas pritarė). Pareiškėjas su nustatytomis vertėmis sutiko. 2018 m. spalio 17 d. telefonu pareiškėjas draudikui padėjo už žalos administravimą ir pasiteiravo, kada bus sumokėta draudimo išmoka. Vėliau pareiškėjas nuomonę dėl Automobilio rinkos vertės pakeitė. Draudikas nurodė Automobilio rinkos vertę nustatęs įvertinęs įrangą, būklę ir ridą į Automobilį panašias transporto priemones. Draudikas pažymėjo, kad, vertindamas automobilių skirtumus, padidino Automobilio rinkos vertę 5 proc., taip pat, atsižvelgiamas į ridos skirtumus, taikė Kelių transporto priemonių vertinimo instrukcijoje numatytus korekcinius koeficientus.

Draudiko teigimu, pareiškėjo pateikti Automobilio remonto dokumentai (išskyrus vieną sąskaitą) patvirtino, kad remontas buvo atliktas daugiau nei prieš vienus metus iki įvykio, taigi pakeistos dalys buvo naudotos pagal paskirtį, o remonto išlaidos atsipirkę – Automobilis eksploatuotas po atliktų darbų. Automobilis yra senesnis negu 13 metų, todėl natūralu, kad jį eksploatuojant buvo atliekami remonto darbai, analogiškai kaip ir kitiems automobiliams, kurių pardavimo skelbimai buvo vertinti, nustatant Automobilio rinkos vertę. Vis dėlto remonto darbai, būtini eksploatuojamo Automobilio būklei palaikyti, jo vertės nedidina. Dėl nurodytų priežasčių pareiškėjo pateikti Automobilio remonto dokumentai nėra pagrindas padidinti Automobilio rinkos vertę.

Draudikas pažymėjo, kad pareiškėjo nesutikimas su nustatyta Automobilio rinkos verte grindžiamas vien asmeniniu subjektyviu įsitikinimu ir pareiškėjo sugalvotomis metodikomis. Pareiškėjas neturi nei specialių žinių, nei vertintojo kvalifikacijos, kad galėtų tinkamai įvertinti Automobilį. Vien pateikti skelbimai (netaikant korekcijų, atsižvelgiant į transporto priemonių skirtumus), nėra tinkamas būdas Automobilio rinkos kainai nustatyti. Pareiškėjas nepagrįstai Automobilio eksploatavimo išlaidas pridėda prie Automobilio įsigijimo vertės, nes, Automobiliui senstant, jo vertė mažėja, o turėtos eksploatavimo išlaidos jos nepadidina.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Iš ginčo šalių nurodytų aplinkybių matyti, kad ginčas kilo dėl draudimo išmokos dydžio. Kasacinis teismas yra konstatavęs, kad, kai ginčas yra susijęs su atlygintinos žalos dydžiu ir nėra susijęs nei su atsisakymu mokėti draudimo išmoką, nei su draudimo išmokos sumažinimo atvejais, nagrinėjant ginčą taikytina bendroji įrodinėjimo naštos taisyklė – šalys turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 178 straipsnis) (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018 ir kt.*).

Transporto priemonių civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemos funkcionavimo pagrindai ir principai yra įtvirtinti Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatyme (toliau – TPVCPDĮ). TPVCPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas arba TPVCPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras (toliau vadinama – Biuras), vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį.

Pagal TPVCPDĮ 19 straipsnio 16 dalį, žalos nustatymo ir išmokų mokėjimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 13 punkte nustatyta, kad nukentėjusio trečiojo asmens turtui (transporto priemonei ar kitam kilnojamajam ar nekilnojamajam turtui) padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas arba Biuras, vadovaudamasis atsakingo draudiko arba Biuro įgaliotų asmenų (ekspertų) ir (arba) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadomis, įmonės, kurioje remontuojamas sugadintas turtas, pateiktais šio turto remonto išlaidų skaičiavimais ir (arba) atsižvelgdamas į įmonės, kuri turi teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktus šio turto remonto išlaidų skaičiavimus ar remonto išlaidų pagrindimo dokumentus, taip pat į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius dokumentus.

Taisyklių 14 punkte nurodyta, kad žalos dėl turto sunaikinimo dydis nustatomas pagal sunaikinto turto rinkos vertę iki sunaikinimo ir likutinę vertę po eismo įvykio. Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro ir Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu 2000 m. balandžio 17 d. Nr. 120 / 2000 m. balandžio 14 d. Nr. 101 (toliau – Įsakymas) patvirtintos Kelių transporto priemonių vertės nustatymo tvarkos (toliau – Tvarka) 9 punkte nustatyta, kad transporto priemonės rinkos vertė – pinigų suma, už kurią galėtų būti parduota konkreti transporto priemonė vertinimo dieną sudarius tiesioginį komercinį sandorį tarp norinčių transporto priemonę parduoti ir norinčių pirkti asmenų po tinkamo pateikimo į rinką, jeigu abi sandorio šalys veiktų dalykiškai, be prievartos ir nesąlygojamos kitų sandorių bei interesų. Tuo pačiu Įsakymu patvirtintos Kelių transporto priemonių vertinimo instrukcijos (toliau – Instrukcija) 8 punkte nurodyta, kad transporto priemonės rinkos vertė apskaičiuojama pagal vidutinę rinkos vertę, ją atitinkamai koreguojant. Instrukcijos 5 punkte nurodyta, kad transporto priemonių vidutinė rinkos vertė pirmiausia turi būti nustatoma lyginamosios vertės metodu. Nustatant transporto priemonės vertę rinkoje, lyginamos tapačių transporto priemonių sandorių kainos. Lietuvos Respublikos finansų ministro 2012 m. balandžio 27 d. įsakymu Nr. 1K-159 patvirtintos Turto ir verslo vertinimo metodikos (toliau – Metodika) 58.1 papunktyje nurodyta, kad, taikant lyginamąjį metodą, surenkama informacija apie ne mažiau kaip 3 per paskutinius trisdešimt šešis mėnesius įvykusių analogiško arba panašaus turto sandorių kainas, prioriteto tvarka naudojant artimiausius vertinimo duomenis įvykusių sandorių. Metodikos 58.2 papunktyje nustatyta, kad, taikant lyginamąjį metodą, įvertinami vertinamo turto ir analogiško arba panašaus turto, su kuriuo lyginamas vertinamas turtas, skirtumai ir daromos (jeigu būtina) analogiško arba panašaus turto sandorių kainų pataisos laiko, vietos, kitų sąlygų, išreiškiančių vertinamo turto ir analogiško arba panašaus turto skirtumus, požiūriu.

Pareiškėjas teigia, kad draudimo išmoka apskaičiuota neteisingai, netinkamai nustačius Automobilio rinkos vertę. Ginčo dėl Automobilio liekanų vertės nėra.

Vertinant pareiškėjo nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, jog draudikas, apskaičiuodamas Automobilio rinkos vertę, vadovavosi teisės aktuose įtvirtintomis transporto priemonių rinkos vertės nustatymo taisyklėmis. Iš Lietuvos bankui pateiktos 2018 m. spalio 1 d. Transporto priemonės vidutinės rinkos vertės skaičiuotės taikant lyginamosios vertės metodą (toliau – Skaičiuotė) matyti, kad draudikas lygino keturių panašių transporto priemonių sandorių kainas. Draudikas, remdamasis sugadintos transporto priemonės techniniais duomenimis, vertino kiekvieno lyginamo automobilio duomenis (pagaminimo metus, degalų tipą, pavarų dėžės tipą, variklio tūrį, galią, ridą). Iš Skaičiuotės matyti, kad draudikas taikė korekcijas, atsižvelgdamas į automobilių ridą (vieno iš keturių vertintų automobilių rida nebuvo žinoma), taip pat – atsižvelgdamas į automobilių būklę, išvaizdą (5 proc. padidino dviejų automobilių vertes dėl būklės (išvaizdos)). Taigi, draudiko ekspertas atrinko keturis pagal pagrindinius duomenis panašių automobilių skelbimus ir atsižvelgė į lyginamų transporto priemonių skirtumus. Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes ir aktualių teisės aktų nuostatas, nėra pagrindo daryti išvadą, kad draudikas netinkamai nustatė Automobilio rinkos vertę.

Nesutikdamas su draudiko nustatyta Automobilio rinkos verte, pareiškėjas nurodė ją apskaičiavęs, taikydamas tris metodus ir išvesdamas jų pagrindu nustatytų verčių vidurkį. Pareiškėjas nurodė, kad Automobilio vertinimas buvo atliktas interneto svetainėje www.autoplus.lt, pasirinkus kriterijų, kad automobilio būklė puiki, ir nurodžius kitus Automobilio duomenis (nustatyta vertė – 3 940 Eur). Iš pateikto vertinimo nėra aišku, kelių ir kokių konkrečiai automobilių pardavimo skelbimų duomenys vertinti, apskaičiuojant Automobilio vertę. Nėra pateikta patikimų duomenų, kokia metodika, koks algoritmas taikytas, atliekant vertinimą minėtame komercinio pobūdžio tinklalapyje, ar tinkamai apibendrinti duomenys, ar realiai įvertinti visi nurodyti kriterijai. Kartu akivaizdu, kad automatiškai atliekamas vertinimas nėra individualus. Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, nėra pagrindo daryti išvadą, kad draudiko eksperto atliktas, konkrečiais skelbimais pagrįstas rinkos tyrimas yra mažiau objektyvus ir tikslus negu vieno iš automobilių prekybos interneto svetainėje pateiktų skaičiuoklių duomenys. Kartu nėra pagrindo daryti išvadą, kad profesionalius ekspertus turintis draudikas privalėjo vadovautis neaiškia metodika ir automatiškai atliktu vertinimu.

Pareiškėjas taip pat pateikė duomenis apie 2018 m. spalio 30 d. skelbtus keturis automobilių „Volvo S40“ pardavimo skelbimus, kurių kainų vidurkis – 3 570 Eur. Įvertinus pateiktus duomenis, matyti, kad vertinti keturi 2006 m. pagaminti automobiliai. Kuro tipas ir pavarų dėžės tipas atitiko Automobilio duomenis, vieno iš vertintų automobilio variklio tūris ir galia skyrėsi nuo Automobilio duomenų. Taip pat dviejuose iš pateiktų skelbimų nurodyta automobilių rida. Viename iš skelbimų, kuriame rida nurodyta, ji yra didesnė (254 000 km) negu Automobilio (219 956 km), o kitame – mažesnė (187 000 km). Matyti, kad pareiškėjas apskaičiavo keturių automobilių pardavimo kainų vidurkį, tačiau, kitaip nei draudikas, netaikė korekcijų dėl ridos ir automobilių būklės skirtumų. Atsižvelgiant į automobilių skirtumus, taip pat aplinkybę, kad draudikas juos įvertino, draudiko eksperto atliktas rinkos tyrimas laikytinas išsamesniu ir tikslesniu, nustatant Automobilio rinkos vertę.

Pareiškėjas Automobilio vertę taip pat skaičiavo prie Automobilio įsigijimo kainos (3 950 Eur) pridėdamas Automobilio remonto išlaidas ir keistų dalių kainą (pagal draudikui pateiktas remonto dokumentus) ir iš bendros sumos atimdamas 10 proc. nusidėvėjimo (laikant, kad per metus Automobilio vertė sumažėja 5 proc., Automobilis po pirkimo naudotas 2 metus). Pagal šį metodą pareiškėjo nustatyta Automobilio vertė – 4 314 Eur.

Kaip minėta, pagal Taisykles (14 punktas), žalos dėl turto sunaikinimo dydis nustatomas pagal sunaikinto turto rinkos vertę iki sunaikinimo ir likutinę vertę po eismo įvykio. Pagal Instrukciją, transporto priemonės rinkos vertė apskaičiuojama pagal vidutinę rinkos vertę, ją atitinkamai koreguojant (8 punktas), o transporto priemonių vidutinė rinkos vertė pirmiausia turi būti nustatoma lyginamosios vertės metodu (5 punktas). Jei pagal Instrukcijos 5 punktą tvarka negali būti taikoma, transporto priemonės vidutine rinkos verte laikoma vertė, apskaičiuota pagal Instrukcijos 6 punkte nurodytą formulę. Lietuvos bankui nėra pateikta duomenų, patvirtinančių, kad šiuo atveju nėra galimas lyginamojo metodo, kuriam numatytas prioritetas, taikymas. Kartu atkreiptinas dėmesys, kad ir pagal Instrukcijos 6 punkte numatytą formulę vidutinės transporto priemonės rinkos vertė apskaičiuojama, atsižvelgiant į naujos bazinės komplektacijos transporto priemonės kainą ir vidutinį transporto priemonės

tipo vertės koeficientą, atsižvelgiant į transporto priemonės senumą. Taigi, pareiškėjo siūlomas Automobilio rinkos vertės skaičiavimo būdas neatitinka Instrukcijoje nurodytų būdų. Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai nesivadovavo pareiškėjo nurodyta 4 314 Eur Automobilio verte.

Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad pareiškėjo pateikti duomenys apie Automobilio rinkos vertę nėra išsamesni ir detalesni nei draudiko eksperto atliktas rinkos tyrimas, todėl draudikas, apskaičiuodamas draudimo išmoka, pagrįstai nesivadovavo pareiškėjo pateikta informacija.

Nesant pagrindo daryti išvadą, kad draudimo išmoka, atlyginanti Automobilio sunaikinimo nuostolius, apskaičiuota netinkamai, pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

Remdamasis tuo, kas buvo išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo T. J. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius